

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. I S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 lutego 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 30 sierpnia 2021 r. (data skargi), przekazanym do Sądu Najwyższego 4 stycznia 2022 r. (data prezentaty), J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt I S [...] oraz o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł. Jednocześnie skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość

(por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielnym postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości.

Z treści skargi wniesionej przez J. J. wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] pod sygn. akt I S [...]. Skoro, jak już była o tym mowa powyżej, w postępowaniu tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, skarga ta jest niedopuszczalna i z tego względu podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

Z uwagi na odrzucenie skargi bezprzedmiotowe stało się rozpoznawanie zgłoszonych w niej wniosków o zwolnienie skarżącego od kosztów sądowych oraz o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu.